

1933

פרוטוקול מס' 39/ב

מישיבת וועדת השירותים הציבוריים
מיום ג', כ"ד בתמוז תשי"ז - 23.7.57 בשעה 9.00

נכחין:

- חברי הוועדה: ס. ארם - היו"ר
- ר. הקטין
- ב. צ. הראל
- פ. זוארץ
- ח. יהודה
- ש. כפרית
- י. ניצני
- ד. נצר
- ר. צברי

סוזמנים:

מר בר-סלע - המנהל הכללי של משרד

סדר-היום:

1. שאלות ותשובות
2. בעיות קליטת העלייה

1. שאלות ותשובות:

ש. כפרית:

מטעם מועצת המעונות ביקרתי בשבוע שעבר בשני מוסדות לנוער עבריים, בעוגן ובצופיה. לא אמסור עכשיו על רשמי הסיוור, רציחי רק להעלות כמה בעיות שאני רואה אותן כדחופות ביותר.

קודם כל, שאלת התקציב לכלכלה. נותנים לנערים בעוגן, שהם בגיל 16-17 450 גרם לחם בלבד, כמות שאיננה מספיקה בהחלט, הכלכלה של הנערים בעוגן מטתכמת ב-90-70 גרוש ליום, 21 ל"י לחורש, וזה מעט מאוד.

שנית, בעוגן החפתחו בחי סלאכה יפים מאוד. התעסוקה משמשת לגבי נערים אלה אמצעי ריפוי, אבל היא גם הכשרה לקראת החיים, התלוננו בפני שאין באפשרותם להשיג את החמרים הדרושים.

כן יש צורך בתוספת שטח אדמה לפיתוח חקלאי. מנהל המוסד, מר גרוס, מוכן שייבחן לו שטח אדמה אפילו בריחוק מהמקום, כי אין למוסד כל שטח אדמה לפיתוח חקלאות, וכידוע החקלאות היא אחד השטחים המרפאים את נפש האדם הרבה יותר מתעסוקה אחרת. יש צורך לפתור גם בעיה זו, על-מנת שהנערים יוכלו לפרוק את השרץ האצור בקרבם.

טר בר-סלע:

יש שם שטח פנוי לפיתוח חקלאי, אולם שכונות מסויימת מתנגדת לכך, היא מתנגדת בכלל לקיום המוסד במקום זה.

ש. כפריה:

אולם כל עוד המוסד קיים שם, צריך לדאוג לשטח קרקע לעיבוד חקלאי, אפילו בריחוק מקום.

מקום.

בעית הכשרה העובדים במוסד זה ובמוסדות דומים היא בעיה דצינית, יש לנקוט בכל האמצעים על-מנת לאפשר השתלמות העובדים, שבחלקם הגדול לא גמרו סמינר זהם לומדים את העבודה מתוך נסיון, המדובר בנפשות סובלות של ילדים, העלולים לברוח ולהזדווד אל הפסע. אני מציעה לרון בכל הרצינות בבעיה זו.

יש לדאוג גם לתחבורה בשביל מוסד זה, במשך החודש האחרון היו על המוסד שתי התקפות מהים, ויש שם שמירה קבועה בלילה, אמצעי תחבורה דרוש למוסד זה גם סמיכות בטחוניות.

בקשר למוסד צופיה, עלי לציין שחלה בו התקדמות רבה, אם כי גם למוסד זה יש בעיות תקציביות, אם ישנם עוד היום נערות שפוטות הנמצאות בביח הסוהר יחד עם המבוגרות, זהו חטא ופסע, כי מוסד זה יכול לקלוט עוד בנות אם יוסיפו לו עוד בית מגורים.

טר בר-סלע:

אתחיל מהסוף. אשר לבנין נוטף למוסד צופיה, הכסף לשם כך ישנו בתקציב הפיתוח. אנו עומדים לבנות שתי דירות לפרטונל ולהוציא את הפרטונל מהבנין המרכזי, ועי"כ יגדל כוח הקליטה עד 40 נערות במקום 26 הנמצאות בו היום.

הפרוצידורה הדרושה להקמת הבנין הנוטף בצופיה היא כזאת: יש צורך במכרז, אבל לפני כן יש צורך להעביר את ההקצבה הדרושה, ולשם כך צריך לקבל את אישור הממונה על התקציבים, יש להניח שתוך כמה חודשים תיגמר הפרוצידורה ההשמית, ואז נתחיל בבנייה לצערי, אין דרך קצרה יותר, כי חובה עליו לשמור על התקנות הפרוצידורליות.

בעית התקציב לכלכלה איננה קלה ביותר, אנו קובעים זאת לפי הנורמה שאנו מקבלים מהגב' בבלי. נכון שילדים אלה, כמו הילדים הספורים בשכלם, אוכלים הרבה, אם לזעזעה יש הצעות בענין זה, אעבירן לאוצר.

בעית התחבורה לעוגן היא חמורה. בצופיה יש סנדר, שגם עליו היה מאבק עם האוצר, כי החזקת סנדר זו הוצאה גדולה היה זמן שהחזקנו נהג מיוחד לכל סנדר, אולם כהיותי בחו"ל ביקרתי בכמה מוסדות וראיתי ששם אין נהגים להחזיק נהג מיוחד, דבר הכרוך בהוצאה ידלית, אלא אחד המדריכים משמש גם בתפקיד זה. האוצר לא אישר תחבורה למוסדות, אם הוועדה המליץ על כך, אעביר זאת לאוצר. עלי לציין, כי לא ציקשנו תוספת תקציב למטרה זו, כי אם אישור עקרוני בלבד, ואנו נמצא את הכסף הדרוש. למזלנו, אישרו לכמה מוסדות כלי רכב מטעמים בטחונים, ליתר לא רוצים לאשר כלי רכב.

אנו פועלים רבות בקשה להשתלמות העובדים נכון שהעובדים במוסדות אלה הם ללא הכשרה מתאימה, אבל תוך כדי העבודה אנו מקיימים ימי עיון. יתכן שצריך לעיין באפשרות להוציא מטפר עובדים להכשרה במשך תקופה מסויימת.

ע.ע.

אשר לתוספת שטח אדמה לעיבוד חקלאי בשביל מוסד עוגן, אין אפשרות לקבל את השטח הדרוש במבינה, היות והשכנות מתנגדות לכך, ולא נוכל להתגבר על התנגדות זו. עיבוד שטח חקלאי בריחוק מקום כרוך בהוצאה כספית גדולה לתחבורה. הנכון הוא שאין המקום הזה מתאים למוסד, כמו הרוב הגדול של מוסדות הסעד, אשר לא נבנו במיוחד למטרה שלה הם משמשים.

אשר לחומרים הדרושים לתעשייה, התקדמנו גם בשטח זה, נעדין איך לגייס הון חוזר כדי לשפר את המצב.

ש. כפריה: אולי בעזרת משרד המסחר והתעשייה?

מר בר-סלע: אני מוכן לנסות לבוא בדברים עם משרד המסחר והתעשייה.

2. בעיות קליטת העלייה

היג"ר מ. ארם: ברצוננו לשמוע כיצד חושב משרד הסעד לקלוט את העלייה, האם העלייה האחרונה השפיעה על פעולותיו, מה הן תכניותיו של משרד הסעד בקשר לעלייה ומהו פירוט התקציב הנוסף שקיבל משרד הסעד למטרה זו.

מר בר-סלע: עוד בסוף שנת התקציב שעברה, כאשר החחילו לדבר על כך שגלי העלייה יגדלו, באנו בדברים עם הסוכנות כדי לדעת מה יהיה גודל העלייה וכמה מקרים סוציאליים יהיו. התנהל מ"ם על התקציב הדרוש, ובסופו של דבר השאירו לנו 120 אלף ל"י לטיפול בעולים החדשים בשנת התקציב 1957/8, בתוספת הנסחה שכאשר הדברים יתפתחו ויתברר, יקבל משרד הסעד תוספת תקציב בשביל העלייה החדשה מהרזרבה שנועדה לכך.

כבר בחודש הראשון של שנת התקציב, באפריל, ראינו שאיננו יכולים להוסיף ללשכות 10.000 ל"י לטיפול בעולים החדשים, כאשר זרם העלייה גדל החל מינואר 1957 למסדים גדולים ביותר. פנינו למשרד האוצר בבקשה לתקציב נוסף, ועיבדנו את הפרטים.

דרשנו סכום של כ-4 מיליון ל"י בשביל הטעיפים הללו: 1.900.000 ל"י בשביל הטיפול בעולים חדשים, מתוך חשבון שתהיה עלייה של בערך 100.000 נפש במשך השנה. הבאנו בחשבון 15% מקרים סוציאליים, שהטיפול בהם יחולק לפי הסעיפים: 1. טיפול במשפחה; 2. טיפול בילדים; 3. מוסדות לזקנים, לנכים וכו'.

כן ביקשנו תוספת בשביל אותן המשפחות שלא נקלטו בהתישבות במשך כל שנות ההתישבות. ביקשנו לשם כך סכום של 300.000 ל"י. מחלק ההתישבות של הסוכנות ובעיקר המדריכים הנמצאים במקומות טוענים, שאסור להשאיר את המשפחות האלה במקומות בגלל שני טעמים: 1. הם מזניחים את המשק; 2. משמשים חומר דימורליזציוני בתוך ההתישבות.

ש. כפריה: למעלה מאלף משפחות הועברו מהמעברות להתישבות, ברובם משפחות שמפרנסיהן היו סוגנלים בכושר עבודה, זקנים ונכים, בתנאי שהם ייקלטו במידה זעירה ומשרד הסעד ימשיך את תמיכתו. זה היה ההסכם בין הסוכנות ומשרד הסעד, משרד הסעד לא קיים את ההסכם, ומשפחות אלו מהוות נטל עצום על ההתישבות.

ע.ע.

מר בר-סלע:

דרשנו לכך 370,000 ל"י.

מהחקציב הנוסף של 4,200,000 ל"י, ביקשנו שיחזירו לנו את 550 אלף הל"י שנועדו לטיפול בזקנים, עליונו חשבון שנדי להעלות את המכסה גם בכל יתר המקומות ולהשוותה עם המכסה הקיימת במקומות בלתי מאורגנים, יש צורך בעוד 1,370,000 ל"י.

הסכום הסתכם ב-4,200,000 ל"י.

לאחר סיום מסוכם הגענו לידי הסכם עם האוצר שמחוק הרזרבה הנוספת יקבל משרד הסעד 1,500,000 ל"י, אשר יתחלקו כדלקמן: סיליון ל"י לטיפול בעולים החדשים ו-500 אלף ל"י למטרות סעד אחרות, אשר תהיינה נועדות בעיקר להקלת המצב גרשיות המקומיות. הדבר עוד לא אושר באופן סופי, כי זה טעון אישור וועדת הכספים של הכנסת, אולם יש הסכם כזה בינינו לבין משרד האוצר.

את הסכום של 120,000 ל"י, שנועד לקליטת העלייה החדשה, הוצאנו במסך שלושת חודשים הראשונים.

לא יכולנו לקבוע לכל מקום את הסכום שהוא יקבל מהיספת החקציב, מפני שטרם התקבל אישורה הרשמי, ואנו נותנים מפרעות. בחודש הראשון נתנו לטיפול בעולים החדשים מפרעות בסך 30,000 ל"י; בחודש השני - 50,000 ל"י ובחודש השלישי 55,000 ל"י.

את הסכומים הנ"ל חילקנו כדלקמן: נוסף ל-120,000 ל"י שישנם בחקציב לטיפול במשפחה, נתנו למטרות זו עוד 620,000 ל"י, לילדי עולים חדשים - 250,000 ל"י; לטיפול בזקנים - 250,000 ל"י; מכסה מיוחדת לאלמנות מטופלות בי לדים - 170,000 ל"י; למשפחות מועברות - 200,000 ל"י.

בקשת לטיפול בזקנים, מתנהל טו"ס, שעכשיו הגיע לשלב סופי, עם מלב"ן, הסוכנות, מרכז השלטון המקומי והמוסד לביטוח לאומי, שאנו ניתן הקצבה של 30-35 ל"י לחודש לזקן. קודם ההקצבה היתה 17 ל"י לחודש רק במוסדות של משרד הסעד. למוסדות של רשויות מקומיות היתה הקצבה הרבה פחות. זוג זקנים יקבל 45-50 ל"י, וזו התקדמות רבה. זו הפעם הראשונה שמקרים סוציאליים לא עולים חדשים נהנים מהקצבה כזאת. יהנו מהקצבה זו זקנים מגיל 65 ומעלה, אלה שהם מעל לגיל הביטוח ואלה שלא ביטחו את עצמם מפני שהגיעו לגיל גבוה יותר. מדובר רק במקרים סוציאליים, שספרם מגיע ל-10,000 נפש בקירוב. כדי לשלם לכל הזקנים האלה לפי המכסות שקבענו - שהן נמוכות יותר מאלו של המוסד לביטוח לאומי - היה צורך בחקציב של 325 מיליון ל"י לשנה. כמובן שאין לנו מקורות למכומים כה גדולים, הסוכנות מוכנה להשתתף בסכום של 400,000 ל"י; מלב"ן סוכן לתח טכום של 500,000; יש לנו טכום של 300,000 ל"י ואנו מוכנים לגייס סכום של 250,000 ל"י. נימים הקרובים ייחם ההסכם בין כל הגורמים, ואנו מקווים שבסוף אוגוסט נוכל לשלם לזקנים חמיכות לפי המכסות המוגדרות.

מאחר שלא קיבלנו את ההקצבה שביקשנו לתמיכה באלמנות, הוקצב רק חכום של 20,000 ל"י לחודש תמיכות לאלמנות עם ילדים, נשתדל להקטין את מספר הנהנים, כדי שתהיה גדולה ניכרת בתמידה, כדי שהאלמנה תוכל לפרנס את עצמה וילדיה, כי העברתם למוסדות כרוכה בהוצאה כספית גדולה יותר.

ע.ע.

אשר למשפחות מועברות, אלה הן קודם כל משפחות שהועברו מהתיישבות לפי המספרים של מחלקת התיישבות, יש בהתיישבות כ-1500 משפחות שלא נקלטו, בתקופה שבה היתה עליה מן האניה אל הכפר, הסחננו להתיישבות מאות משפחות שלא התאימו לכך, דבר שהחבר רק מספר חרשים לאחר מכן, החננו להעברתן למעברות, ניסינו לשקן בתוך התיישבות, אך לשם כך יש צורך במיליוני לירות, ישנו בענין זה עם האיזר, מחלקת התיישבות ומחלקת הקליטה, ולצערנו לא הגענו לידי סיכום. בניחיים עשה הסוכנות כמה פעולות, שהכרח לא יגונה - היא העבירה את המקרים הקשים למקומות שונים, יש לנו ידיעות על כך שהסוכנות נתנה לכל משפחה כזאת 1000-1500 ל"י, שהספיק להשגת דיור כלשהו, ואחר-כך הופיעו האנשים ללשכת הטער של עיריית חל-אליב - יפו, הילזור האוכלוסיה והעברת המקרים הטוציאליים לחחום רשויות מקומיות, היא בעיה כאובה מאוד, כל אלו טיענות שאין ביכולתן לשאת במעטה זו.

לאחרונה הגענו להסכם לגבי שיקום של 150 משפחות בשלב ראשון, הקימונו בשיתוף עם מחלקת התיישבות של הסוכנות קרן מיוחדת בסכום של 290,000 ל"י: 50 אלף ל"י מן התקציב של המחלקה לשיקום ו-240 אלף ל"י הוסיפה הסוכנות, אנו מעסיקים חלק ממשפחות אלה במרכז השיקום בנחניה, לאחר שראש המשפחה נקלט במפעל זה, מעבירים גם את משפחתו, והסוכנות מטציאה את השיכון, הפעולה הזאת היא רק בראשיתה, וכינתיים יש צורך לעזור לרשויות המקומיות ובמקומות שאין בהם רשויות מקומיות יש צורך לתת תמיכות למשפחות המועברות מהתיישבות.

ש. כפרית: כמה משפחות כאלו ישנן?

מר בר-סלע: הרשויות המקומיות מראות רשימות ארוכות, הסוכנות טוענת שזה פחות, ישנן משפחות העוברות לערים הגדולות על דעת עצמן, בנייהן גם מקרב העליה האחרונה.

התקציב הנוסף לקליטת העליה מגיע ל-1/3 ממה שדרשנו, וברור שהוא לא יספיק, אנו מעריכים את מספר המקרים הטוציאליים מבין העליה החדשה ב-20-25%, כי חלה הרעה גדולה באחוז המקרים הטוציאליים מבין העולים ממצרים, לפי הערכת הסוכנות, מספר המקרים הטוציאליים מגיע רק ל-10-15%.

ד. נצר: אני חושבת כי המספר של 25% מקרים טוציאליים הוא מוגזם.

מר בר-סלע: ישנם כ-4 אלפים זקנים המוכיחים בחור להתקבל בטוסדות הזקנים של מל"ן, כולל זקנים מהעליה הקודמת, נפגשתי עם ראש מועצת בית-מש; לפי הנתונים של לשכתו, מגיע מספר המקרים הטוציאליים ללמעלה מ-20%.

אני רוצה להפנות את תשומת לבכם לתופעה מיוחדת, כירוע לכם, העליה ממצרים מתנהלת דרך יוון, וההסכם עם ממשלת יוון הוא שאיננו משהים את הגולים, ישנו מספר לא קטן של משפחות אמידות ממצרים המשאירות ביוון את המקרים הטוציאליים וממשיכות בניסיעתן לצרפת או לארצות הברית, והמקרים הטוציאליים מועברים לארץ;

ע.ע.

גם מקרב העליה מפולין ישנם 10-15%

מקרים סוציאליים. יש ביניהם זקנים, משותקים, ילדים מפגרים וכדומה. באניה אחת באו 18 חולי רוח מסוסד לחולי רוח במצרים שעמדו לחסלו.

היות ובכל-זאת קיבלנו תוספת תקציב

גדולה בשביל העולים החדשים, ואנו יודעים שהם לא צריכים להיות למעטמה על הרשויות המקומיות, אנו מקציבים להם סכומים לפי הרשימות ואנו מקבלים מהן, סכומים שבהחלט לא מספיקים. ההקצבה המיוחדת הזאת מיועדת רק לעולים חדשים שבאו החל מינואר 1957.

אשר לתכניות הקליטה של העולים החדשים,

אנו מצטערים שלא משרדנו ולא משרד הפנים שותפים לתכניות של פיזור האוכלוסייה, בעיקר המקרים הסוציאליים, אנו מקבלים אחר-כך תלונות מהרשויות המקומיות שבמקרים רבים הן מוצדקות - על כך שהעבירו אליהן מקרים סוציאליים, ללא כל החשבות. כולנו מבינים שיש צורך לפזר את העולים החדשים בכל הארץ, אולם איננו חושבים שרק הסוכנות ומשרד העבודה יכולים לקבוע זאת, צריך להתחשב במידת העומס והאפשרויות של כל רשות מקומית. אנו צריכים להיות שותפים בחכנון העברת המקרים הסוציאליים לא לאחר מעשה, אלא לפני כן.

אנו מספלים עכשיו בהרחבת כוח הקליטה

של בתי-הספר להכשרת עובדים סוציאליים. אנו עומדים בפני מחסור גדול בעובדים אלה, בעיקר לאור הנטייה הנכונה לפזר את האוכלוסייה לאיזורים המרוחקים, ורוב העובדים הסוציאליים הן נשים, אשר במידה שהן נשואות קשה להעבירן באופן שרירותי למקומות השונים. בשנה שעברה פתחנו קורס יסודי בבית"ס לעובדים סוציאליים בתל-אביב, בעיקר בשביל עובדים באיזורים מרוחקים. עכשיו אנו מבררים עם הנהלת שני בתי-הספר לעובדים סוציאליים בדבר פתיחת קורסים לזמן ארוך, אולי כעין כתות נוספות שתוך כדי לימוד יוכלו התלמידים גם לעבוד.

אנו מבררים עכשיו עם הסוכנות אם האפשרות

של הכשרת עובדים סוציאליים מקרב העולים בעלי השכלה, יחכן שנוכל להרכיב קבוצה כזאת אפילו מאנשים בעלי השכלה אקדמאית.

ש. כפריח:

שמענו כי העליה מביאה אתה גם ילדים מפגרים, מדוע מחמתה כל-כך פתיחת הכפר השודדי?

מר בר-טלע:

עלית-הנוער איננה יכולה לפנות את המקומות עד סוף אוגוסט.

ש. כפריח:

משרד הסעד צריך לקבוע תכנית למספר שנים בקשר לקליטת העליה החדשה.

על משרד הסעד להכין תכנית לפתרון דחוף

של הילדים המפגרים מקרב העליה החדשה. אמנם, עלית הנוער איננה מקבלת לסוסדוניה ילדים מפגרים, אולם אני חושבת שיהיה כוכנה לעשות משהו בעניין זה. אולי אפשר לאחסן את הילדים במשפחות מחנכות, זה יעלה יותר בזול מאשר בסוסד, ואולי בקבוצות קטנות יותר קל יותר לארגן זאת.

חוסר תשומת הלב שגילו המשרדים המטפלים

בדבר לאותם המקרים הסוציאליים הנמצאים כיום בהתישבות, מצדיקים את מירוב ההתישבות לקבל מקרים סוציאליים. הדבר הזה לא רק הורס את מושבי העולים, אלא גם מונע אפשרות לקליטת עליה חדשה. יש בחנועת המושבים מ-600 משפחות שאינן יוצרות, אינן משלמות מסים, מהוות גורם חברתי מזיק למקום, יאין משרד הסעד עושה את הדרוש.

ע.ע.

שמענו על תוספת תקציב לטיפול בילד ובנוער, אולם לא שמענו את פירוט הסכום לפי הסעיפים השונים. אני מציעה להזמין את מנהלת המחלקה, כדי לשמוע על החכניות לקראת העליה החדשה.

אני מסכימה לכך שמשרד הסעד צריך להיות שותף בחכנון פיזור המקרים הסוציאליים.

אני מקבלת בברכה את ההצעה להכשיר עובדים סוציאליים מקרב העולים החדשים בעלי השכלה.

ד. צברי:

שמעתי כי בתקציב הנוסף לעליה, יש סכום מסויים לטידור אלטנות מטיפלות בילדים. אני רוצה לעמוד על בעית האלמנים המטיפלים בילדים, לגביהם יש צורך בטידור מיוחד, אולי ע"י טידור הילדים במעונות יום. פתרון בעיה זו ימנע את העבריינות, השוטטות וכד'.

אני תומכת בהצעה חברת הכנסת כפריה, להזמין את מנהלת המחלקה לילדים ונוער במשרד הסעד, כדי לשמוע על המצב בשטח זה.

אני מציע להיות זהירים ולא לחזור על השגיאות שנעשו בקשר לשיכון, לא להבדיל בטידור בין עולים חדשים לבין עולים שבאו לפני כן, שיהיה המסך רציף של הטיפול בעולים.

מה עושה משרד הסעד כדי לקרב את הילדים מקרב העולים החדשים לבי"הם ולחברה שבה הם נמצאים, מדוע אין טיפול בהקמת מרכזים חברתיים?

פ. זוארץ:

איך משפיע הטיפול בעליה החדשה על הטיפול בעולים שבאו לפני כן והמחכים לטידור? אני חושש שהטיפול בעליה החדשה משפיע לרעה על הטיפול בעליה הקודמת.

שמעתי כי בין השליחים שנשלחו מהארץ לטיפול בעולי מצרים, לא היה אף יוצא-מצרים. אני חושב שע"י שיחוף פעולה עם התאחדות עולי מצרים, אפשר היה למנוע את החופעה של השארית ילדים מפגרים ע"י משפחות אמידות ומצרים הממשיכות בדרכן.

הי"ר מ. ארם:

אני מצטרף לדעת חברת הכנסת כפריה על הצורך בחכנון כולל ומקיף של פעולות משרד הסעד. אנו יודעים, בערך, את אחוז המקרים הסוציאליים לפי הסוגים השונים, ועל כן אפשר לקבוע חכניות מראש. עי"כ אפשר יהיה גם לחכנון את פיזור האוכלוסיה.

משרד הסעד מטפל בהכשרה מקצועית של המקרים הסוציאליים. אני חושב שזהו תפקיד משרד העבודה, המטפל בהכשרה המקצועית בכלל. משרד העבודה צריך להיות שותף להכשרה המקצועית במוסדות משרד הסעד, וכן לעבד את החכניות, ועי"כ לשחרר את הסכומים שמקציב משרד הסעד למטרה זו לשם מטרות חשובות אחרות.

אחרי הפגרה אעמיד בסדר-היום של הוועדה

את הריון בבעית הקבצנות במדינה.

ע.ע.

ד. נצ"ר:

היתה במשרד הסעד מחלקה לטיפול בעולה, אשר חוטלה עם צמצום העליה בזמנו. כעת, לאחר שהעליה החדשה, כי מטפל בה ובאיזה מסגרת נעשה הטיפול בעולה.

האם ישנם בכל איזורי הפיתוח לשכות טוציאליות, ומה הם הקשרים המעשיים שלהן עם משרד הסעד? הטיפול בעולה צריך להיות מקומי, ולא ע"י מחד מרכזי.

צריך למצוא פתרון תחיקתי לבעית טיבון המקרים הטוציאליים למקומות השונים, לאחר שמשפחה הסתננה למקום מסויים, היא מקבלת טיפול רפואי וחינוכי, רק הלשכה הטוציאלית מטרבת לספל בה. מתפקידו של משרד הסעד להיות פעיל דוקא לגבי אנשים אלה.

הייתי מציעה למשרד הסעד ולאנשיה לא לדבר על המספרים של מקרים טוציאליים בלי בדיקה, כי זה דבר רגיש מאוד. הייתי מייצגת שמשרד הסעד יערוך סקר בענין זה.

אין יכולה משפחה לחיות על תמיכה של 17 ל"י לחודש, הייתי מציעה לבדוק גם בעיה זו.

מה הם היחסים של משרד הסעד וארגוני הנשים בקשר לטיפול בעולה, האם הם הרחיבו פעולה, האם יש שיתוף פעולה?

ה. יהודה: אני קובל על ההפלייה בין העולים. עולה מפולין מעבירים ישר מהאניה לשיכון, בעוד שעולה ממצרים מעבירים למעברה.

מר בר-טלע: האם אתה מאשים את משרד הסעד באפליה עדחית?

ח. יהודה: מדוע כמעט כל הרטומים כלשכות הטוציאליות הם בני עדות המזרח? אני מבקש לא להמשיך בדרך זו, שהעולה החדש לא יחקל מיד בכואו ארצה באפליה עדחית.

ד. נצ"ר: אני עוסקת בענין עולי מצרים, ואין זה נכון שמפלים אותם לרעה.

היו"ר מ. ארם: בשבוע הבא בקיים שתי ישיבות. עלינו למיים את הדיון בחוק מרפאי השיניים; עלינו למכס את הדיון בקשר לרופאי הספר ולהגיש את מסקנותינו. כן החחיבנו בפני החברה הצי אופטיכית שית להזמין את נציגיה לפני נעילת מושב זה, וכן עלינו לשמוע את השובה מר בר-טלע על שאלות הכרי הוועדה מהיום.

מונח לפני מכתב של ראש מועצת בהריה המבקש ראיון בקשר לבית החולים בהריה. אני מציע לבחור לשם כך בוועדת משנה.